REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj P-3744/2024-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Krešimiru Koketiju, u pravnoj stvari tužiteljice Vesne Katura iz Samobora, Gradna 85A OIB: 17297575996, koju zastupa punomoćnica Marija Maričević, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB 53056966535, kojeg zastupa punomoćnik Mateo Mandić, odvjetnik u OD Glamuzina & Grošeta d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. rujna 2026. u prisutnosti tužiteljice osobno uz punomoćnicu Marija Maričević i zamjenicu punomoćnika tuženika Azru Ćustović, odvjetnicu, 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., isplatiti tužiteljici Vesni Katura, iznos od 141,52 EUR (stočetrdesetjedan euro i pedesetdva eurocenta) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama:

- na iznos od 5,29 EUR od dana 1.6.2009.;
- na iznos od 5,26 EUR od dana 1.7.2009.;
- na iznos od 5,22 EUR od dana 1.8.2009.;
- na iznos od 5,19 EUR od dana 17.9.2009.;
- na iznos od 5,15 EUR od dana 15.10.2009.;
- na iznos od 5,11 EUR od dana 15.11.2019.;
- na iznos od 5,07 EUR od dana 13.12.2009.;
- na iznos od 5,03 EUR od dana 15.1.2010.;
- na iznos od 4,99 EUR od dana 14.2.2010.;
- na iznos od 4,95 EUR od dana 14.3.2010.;
- na iznos od 4,90 EUR od dana 15.4.2010.;
- na iznos od 4,86 EUR od dana 13.5.2010.;
- na iznos od 4,82 EUR od dana 16.7.2010.;
- na iznos od 4,77 EUR od dana 24.7.2010.;
- na iznos od 4,72 EUR od dana 29.8.2010.;
- na iznos od 4,68 EUR od dana 11.9.2010.;
- na iznos od 4,63 EUR od dana 8.10.2010.;
- na iznos od 4,58 EUR od dana 16.11.2010.;
- na iznos od 4,53 EUR od dana 11.12.2010.;
- na iznos od 4,48 EUR od dana 13.1.2011.;
- na iznos od 4,43 EUR od dana 10.2.2011.;

- na iznos od 4,38 EUR od dana 10.3.2011.;
- na iznos od 4,33 EUR od dana 10.4.2011.;
- na iznos od 4,27 EUR od dana 8.5.2011.;
- na iznos od 4,22 EUR od dana 7.6.2011.;
- na iznos od 4,16 EUR od dana 1.9.2011.;
- na iznos od 4,11 EUR od dana 2.9.2011.;
- na iznos od 4,05 EUR od dana 11.9.2011.;
- na iznos od 3,99 EUR od dana 12.11.2011.;
- na iznos od 3,93 EUR od dana 12.11.2011.;
- na iznos od 1,42 EUR od dana 12.11.2011.;

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskonte stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 1. siječnja 2023. po stopi, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., isplatiti tužiteljici Vesni Katura, iznos od 43,80 EUR (četrdesettri eura i osamdeset eurocenti) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na:

na iznos od 2,67 EUR od dana 1.6.2009.;
na iznos od 2,64 EUR od dana 1.7.2009.;
na iznos od 2,60 EUR od dana 1.8.2009.;
na iznos od 2,57 EUR od dana 1.9.2009.;
na iznos od 2,53 EUR od dana 1.10.2009.;
na iznos od 2,50 EUR od dana 1.11.2009.;
na iznos od 2,46 EUR od dana 1.12.2009.;
na iznos od 2,42 EUR od dana 1.1.2010.;
na iznos od 2,38 EUR od dana 1.2.2010.;
na iznos od 2,34 EUR od dana 1.3.2010.;
na iznos od 2,30 EUR od dana 1.4.2010.;
na iznos od 2,26 EUR od dana 1.5.2010.;
na iznos od 2,22 EUR od dana 1.6.2010.;
na iznos od 2,17 EUR od dana 1.7.2010.;
na iznos od 2,13 EUR od dana 1.8.2010.;
na iznos od 2,09 EUR od dana 1.9.2010.;

na iznos od 2,04 EUR 1.10.2010.;
na iznos od 1,99 EUR 1.11.2010.;
na iznos od 1,49 EUR 24.11.2010.;

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskonte stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 1. siječnja 2023. po stopi, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., isplatiti tužiteljici Vesni Katura iznos od 79,63 EUR (sedamdesetdevet eura i šezdesettri eurocenta) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 14. lipnja 2008. pa do isplate po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, te za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

IV Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., isplatiti tužiteljici Vesni Katura iznos od 42,47 EUR (četrdesetdva eura i četrdesetsedam eurocenti) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 17. lipnja 2008. pa do isplate po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet

postotnih poena, te za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

V Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., isplatiti tužiteljici Vesni Katura iznos od 718,81 EUR (sedamstoosamnaest eura i osamdesetjedan eurocent) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 30. prosinca 2008. pa do isplate po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, te za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

VI Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., isplatiti tužiteljici Vesni Katura iznos od 275,39 EUR (dvjestosedamdesetpet eura i tridesetdevet eurocenti) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 24. studenoga 2010. pa do isplate po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, te za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je

Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

VII Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., isplatiti tužiteljici Vesni Katura iznos od 437,13 EUR (četristotridesetsedam eura i trinaest eurocenti) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 24. studenoga 2010. pa do isplate po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, te za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

VIII Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., da naknadi tužitelju Bruni Cvetkoviću troškove postupka u iznosu od 1.721,13 EUR (tisućusedamstodvadesetjedan euro i trinaest eurocenti) sa zateznim kamatama od 30. listopada 2026. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka navodi da da je s tuženikom sklopila više ugovora o kreditu s nepoštenim/ništetnim odredbama i to:

- Ugovor o kreditu broj 078-50-4930173 od 13. lipnja 2008. (ugovorena promjenjiva kamatna stopa – čl. 2.; ulazna naknada – čl. 3. – naplaćena 13. lipnja 2008. u iznosu od 600,00 kn / 79,63 EUR);
- Ugovor o kreditu broj 078-50-4931455 od 16. lipnja 2008. (ugovorena promjenjiva kamatna stopa – čl. 2.; ulazna naknada – čl. 3. – naplaćena 16. lipnja 2008. u iznosu od 320,00 kn / 42,47 EUR);
- Ugovor o kreditu broj 078-50-5199774 od 12. prosinca 2008. (ugovorena ulazna naknada – čl. 3. naplaćena 29. prosinca 2008. u iznosu od 5.415,91 kn / 718,81 EUR; izlazna naknada – čl. 10. naplaćena 31. svibnja 2022. u iznosu od 1.000,00 kn / 132,72 EUR);
- Ugovor o kreditu broj 035-50-5604625 od 17. studenoga 2010. (ugovorena ulazna naknada – čl. 3. naplaćena 23. studenoga 2010. u iznosu od 2.075,00 kn / 275,40 EUR);
- Ugovor o kreditu broj 069-50-5913516 od 27. listopada 2011. (ugovorena ulazna naknada – čl. 3. naplaćena 11. studenoga 2011. u iznosu od 3.293,57 kn / 437,13 EUR).

1.1. Navodi da je kamatna stopa za vrijeme trajanja ugovornog odnosa iz ugovora 078-50-4930173 i 078-50-4931255 više puta mijenjana na štetu tužiteljice, zbog čega je došlo do povećanja iznosa kredita, s time da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, bez jasnih parametara po kojima bi tužiteljica mogla biti obaviještena i imati saznanja o konkretnim stopama koje će se primjenjivati kako će mjesečni anuiteti dospijevati, niti je na iste mogla kao potrošač utjecati ili pregovarati sa tuženikom. Tužiteljica smatra da su nepoštene i ništetne odredbe o kamatnoj stopi koja se mijenja odlukom banke dakle nepredvidivo i bez jasnih kriterija, jer su ugovorene zajedno prema unaprijed formuliranom tipskom ugovoru, bez posebnih pregovora o tim odredbama, a na temelju sklopljenog ugovora niti na temelju dobivenih informacija od banke tužiteljica nije mogla predvidjeti ekonomske posljedice odredbama o promjenjivoj kamatnoj stopi i kako utječu na ukupan trošak kredita, a koje odredbe su uzrokovale, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama na štetu tužitelja, budući da je učinkom tih odredaba kreditna obveza za tužiteljicu narasla uslijed nezakonitih i samovoljnih povećanja kamata za najmanje 100,00 EUR. Tužiteljica smatra da su nepoštene i ništetne i odredbe ugovora i Općih akata tuženika o navedenim ulaznim i izlaznim naknadama - jer su ugovorene zajedno prema unaprijed formuliranom tipskom ugovoru, bez posebnih pregovora o tim odredbama, a na temelju sklopljenog ugovora niti na temelju dobivenih informacija od banke tužiteljica nije mogla predvidjeti ekonomske posljedice i kako utječu na ukupan trošak kredita, niti na što se odnose naknade, a koje odredbe su uzrokovale, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama na štetu tužiteljice. Slijedom navedenog, tužiteljica smatra da su navedene odredbe ugovora nepoštene i ništetne u smislu čl. 81 i 87. Zakona o zaštiti potrošača te čl. 296. Zakona o obveznim odnosima. Ništetnost navedenih ugovornih odredaba ima potvrdu i u presudama iz kolektivnog spora koje se odnose i na tuženika, presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj u sporu Pž-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. kojom je utvrđena ništetnost ugovornih odredbi o samostalnoj promjeni kamatne stope bez jasnih kriterija, Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. kojom je potvrđena ništetnost ugovornih odredbi o jednostranoj promjeni kamatne stope, kao i u presudama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-673/2023 od 13. veljače 2024., te Ustavnog suda RH U-III-3231/22 od 13. srpnja

2023. Iz navedenog proizlazi da je tuženik na štetu tužiteljice bez valjane pravne osnove stekao nepripadajuću imovinsku korist u utuženom iznosu, a koja se ogleda u neosnovano naplaćenim kamatama i naknadama. Tužiteljica se obratila tuženiku dopisom od 21. svibnja 2024. sa zahtjevom za dostavom kreditne dokumentacije i podacima o uplati naknada. Potražuje isplatu (povrat) neosnovano plaćenog iznosa s pripadajućim kamatama, zajedno s troškovima postupka. Predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, ističe da je odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi ugovora o kreditu tužitelju bila jasna, lako uočljiva i razumljiva, a osim toga promjena kamatne stope nije posljedica tuženikove nesavjesnosti i nepoštenja, već objektivnih tržišnih okolnosti i kao takva nije uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja. Tuženik je kamatnu stopu mijenjao zbog opravdanih razloga, a u skladu sa svojim uredno objavljenim i pristupačnim općim aktima. U trenutku sklapanja predmetnog ugovora o kreditu nije postojala obveza kako tuženika tako ni drugih banaka da u pogledu promjenjive kamatne stope ugovaraju egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni ugovorne kamate. Međutim, tuženik je i prije usklađenja poslovanja s odredbama kasnije donesenih Zakona o kreditnim institucijama (donesen 13.10.2008. sa kasnijim izmjenama) i Zakona o potrošačkom kreditiranju (donesen 30.6.2009. sa kasnijim izmjenama), koristio ugovorno ovlaštenje da temeljem svoje odluke mijenja kamatne stope onda kada je za to imao opravdani razlog vodeći se pri tome načelima savjesnosti i poštenja te zabrane zlouporabe prava. Takvo postupanje tuženika bilo je u skladu i s Direktivom 93/13 EEZ o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima. U odnosu na jednokratnu naknadu za korištenje kredita u iznosu od 3,30% od iznosa kredita Ističe da je ista točno i jasno određena u čl. 3. ugovora o kreditu. U samom je ugovoru točno naveden postotak koji se naplaćuje i od kojeg se iznosa naplaćuje pa se svakako radi o određenoj obvezi koja udovoljava zahtjevima iz čl. 269. ZOO. Navedena ugovorna odredba jasna, lako uočljiva i razumljiva zbog čega nije dopušteno ispitivati njezinu poštenost sukladno odredbama ZZP-a. Nadalje, u odnosu na naknadi za prijevremenu otplatu kredita ističe da je tužitelj potpisom ugovora pristao na primjenu općih akata tuženika čija je primjena ugovorena u čl. 9. predmetnog Ugovora o kreditu, uključujući plaćanje naknade za prijevremenu otplatu kredita, kao što je izjavio da je upoznat sa sadržajem općih akata. Naknada koju je tužitelj platio propisana je općim aktom tuženika, a koji akt podliježe kontroli HNB-a. Konačno tuženik ističe prigovor zastare na cjelokupne utužene iznose te prigovora visini tužbenog zahtjeva na ime promjenjive kamatne stope. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev te traži naknadu troškova postupka.

3. Inicijalno postavljenim tužbenim zahtjevom iz tužbe tužitelj je tražio na ime ništetne promjenjive kamatne stope za oba ugovora o kreditu (broj 078-50-4930173 i 078-50-4931455) ukupan iznos od 100,00 EUR (t.I zahtjeva); isplatu 79,63 EUR na ime neosnovano naplaćene tzv. ulazne naknade (ugovor broj 078-50-4930173 – t.II zahtjeva); isplatu 42,47 EUR na ime neosnovano naplaćene tzv. ulazne naknade (ugovor broj 078-50-4931455 – t.III zahtjeva); isplatu 718,81 EUR na ime neosnovano naplaćene tzv. ulazne naknade (ugovor broj 078-50-5199774 – t. IV zahtjeva); isplatu 275,39 EUR na ime neosnovano naplaćene tzv. ulazne naknade (ugovor broj 035-50-5604625 – t.V zahtjeva); isplatu 437,13 EUR na ime

neosnovano naplaćene tzv. ulazne naknade (ugovor broj 069-50-5913516 – t.VI zahtjeva), sve s pripadajućim kamatama.

3.1. Na ročištu od 5. veljače 2025. tužiteljica je uz postojeći zahtjev dodala i točku VII u kojem potražuje isplatu 132,72 EUR s pripadajućim kamatama na ime neosnovano naplaćene tzv. izlazne naknade (ugovor broj 078-50-5199774). Ocijenjeno je da se radi o preinaci tužbe jer je uz postojeći zahtjev dodala novi zahtjev, sukladno čl.191. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 55/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje: ZPP), a kojoj preinaci se tuženik protivio. Sud ocjenjuje ovakvu dispoziciju kao dopuštenu jer je svrsishodna za rješenje spora među strankama (Tako i VSRH Su IV – 162/2021 od 26. studenoga 2021.).

3.2. Nadalje, nakon izvedenog vještačenja tužiteljica je podneskom od 30. ožujka 2026. specificirala tužbeni zahtjev na način da je u t. I tražila isplatu 141,52 EUR na ime ništetne promjenjive kamatne stope (ugovor broj 078-50-4930173); t.II 43,80 EUR na ime ništetne promjenjive kamatne stope (ugovor broj 078-50-4931455); t.III isplatu 79,63 EUR na ime neosnovano naplaćene tzv. ulazne naknade (ugovor broj 078-50-4930173); t.IV isplatu 42,47 EUR na ime neosnovano naplaćene tzv. ulazne naknade (ugovor broj 078-50-4931455); t.V isplatu 718,81 EUR na ime neosnovano naplaćene tzv. ulazne naknade (ugovor broj 078-50-5199774); isplatu 275,39 EUR na ime neosnovano naplaćene tzv. ulazne naknade (ugovor broj 035-50-5604625); isplatu 437,13 EUR na ime neosnovano naplaćene tzv. ulazne naknade (ugovor broj 069-50-5913516), sve s pripadajućim kamatama. Ovakvom dispozicijom tužiteljica je ponovno djelomično preinačila tužbu koju sud ocjenjuje kao dopuštenu jer je svrsishodna za rješenje spora među strankama (Tako i VSRH Su IV – 162/2021 od 26. studenoga 2021.). Na isto ne utječe ni da je navedena dispozicija tužiteljice izvršena nakon zaključenja prethodnog postupka jer bi takvo tumačenje bilo pretjerano formalističko te bi time bila narušena sam bit prava na pristup sudu tužitelju (tako i VSRH Rev 3158/2018 od 22. studenoga 2023., USRH U-III/4474/2019 od 29. ožujka 2022. te ESLJP Vugdelija protiv Hrvatske (zahtjev br. 14692/18) od 20. veljače 2024.). Osim toga, radi se o nepravoj preinaci koja je dopuštena (tako i VSRH Su-IV-123/2024 od 27. svibnja 2024.).

3.2.1. Istom specifikacijom tužiteljica više nije tražila isplatu 132,72 EUR s pripadajućim kamatama na ime neosnovano naplaćene tzv. izlazne naknade (ugovor broj 078-50-5199774). Ocjenjuje se da je ovakvom dispozicijom tužiteljica djelomično povukla tužbu u smislu čl. 193. ZPP-a (tako i VSRH Su IV-16/2021-8 od 26. travnja 2021.). S obzirom da se tuženik nije izjasnio o navedenom povlačenju, smatra se da je pristao na isto sukladno čl. 193. st. 2. ZPP-a.

3.3. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti o konačno specificiranom tužbenom zahtjevu iz podneska od 30. ožujka 2026.

4. Tijekom postupka sud je pročitao prijepis knjigovodstvene kartice (list 6-11 spisa), Otplatni plan (list 12-23 spisa), Potvrda od 29. svibnja 2024. uz Ugovor o kreditu broj 078-50-4930173 (list 24-29 spisa), Potvrda od 29. svibnja 2024. i otplatni plan uz Ugovor o kreditu broj 078-50-4931455 (list 30-46 spisa), Potvrda od 29. svibnja 2024. uz Ugovor o kreditu broj 078-50-5199774 (list 48-55 spisa), Potvrda od 29. svibnja 2024. uz Ugovor o kreditu broj 035-50-5604625 (list 56-77 spisa), Potvrda od 28.

svibnja 2024. uz Ugovor o kreditu broj 069-50-5913516 (list 78-91 spisa), Naknada o poslovima kreditiranja (list 121124 spisa), izvedeno je financijsko vještačenje po vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o. (list 144-152 spisa), te je saslušana tužiteljica (list 173-174 spisa).

5. Svi izvedeni dokazi ocijenjeni su sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 55/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje: ZPP).

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužiteljice radi isplate preplaćenih iznosa s osnove ništetne/nepoštene promjenjive kamatne stope i tzv. ulazne naknade iz ugovora o kreditu, sukladno čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23 - dalje u tekstu: ZOO), sve s pripadajućim kamatama od dana plaćanja.

8. Između stranaka nije sporna aktivna i pasivna legitimacija, da je tužiteljica s tuženikom sklopila

- Ugovor o kreditu broj 078-50-4930173 od 13. lipnja 2008. s ugovorenom promjenjivom kamatnom stopom (čl. 2.) i ulaznom naknadom (čl. 3.) koja je naplaćena 13. lipnja 2008. u iznosu od 600,00 kn / 79,63 EUR;
- Ugovor o kreditu broj 078-50-4931455 od 16. lipnja 2008. s ugovorenom promjenjivom kamatnom stopom (čl. 2.) i ulaznom naknadom (čl. 3.) koja je naplaćena 16. lipnja 2008. u iznosu od 320,00 kn / 42,47 EUR;
- Ugovor o kreditu broj 078-50-5199774 od 12. prosinca 2008. s ugovorenom ulaznom naknadom (čl. 3.) koja je naplaćena 29. prosinca 2008. u iznosu od 5.415,91 kn / 718,81 EUR;
- Ugovor o kreditu broj 035-50-5604625 od 17. studenoga 2010. s ugovorenom ulaznom naknadom (čl. 3.) koja je naplaćena 23. studenoga 2010. u iznosu od 2.075,00 kn / 275,40 EUR);
- Ugovor o kreditu broj 069-50-5913516 od 27. listopada 2011. s ugovorenom ulaznom naknadom (čl. 3.) koja je naplaćena 11. studenoga 2011. u iznosu od 3.293,57 kn / 437,13 EUR).

9. Sporna je osnova i visina zahtjeva s osnove promjenjive kamatne stope (prva dva ugovora), valjanost (poštenost) pojedinih odredbi svih navedenih ugovora o kreditu kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa i ulazna naknada, potrošački status tužiteljice u trenutku sklapanja ugovora o kreditu te je li potraživanje u zastari.

10. Prije svega potrebno je napomenuti da ovaj sud nije vezan za utvrđenja iz presude donesene u sporu radi zaštite kolektivnih interesa potrošača, a koja presuda se odnosi na ugovore koje su tužene banke sklopile primjenom valutne klauzule uz valutu obveze ugovorene u švicarskim francima, jer se u konkretnom slučaju radi o ugovoru o kreditu u kunama, stoga je neosnovano pozivanje tužitelja na utvrđenja iz kolektivnog spora (tako i VSRH Rev 19/2023 10. siječnja 2023.).

11. Tužiteljica je u svom iskazu u bitnome navela da je od 2008. do 2011. dizala određene kredite kod tuženika radi zadovoljenja njezinih osobnih potreba kao i potreba njezine obitelji. Prilikom pregovaranja u vezi sklapanja predmetnih ugovora o kreditu imala je dojam da nije mogla pregovarati u vezi pojedinih odredbi, radilo se o unaprijed pripremljenim i tipiziranim ugovorima o kreditu koje je sklapala pristupanjem, imala je dojam da se radi o opciji „uzmi ili ostavi“. Nisu ju upoznali s parametrima promjene kamatne stope niti je znala na koji način je ona bila određena. Također, nije znala ni da moram platiti tzv. ulaznu i izlaznu naknadu, dakle i naknadu za sklapanje samog ugovora o kreditu i naknadu za prijevremeno zatvaranje istog ugovora. Sve obveze iz predmetnog ugovora u cijelosti je isplatila pa tako i tzv. ulazne i izlazne naknade. Nije joj posebno pojašnjeno na što se ta naknada odnosi, koja je njezina svrha, bilo joj je čudno zašto banci mora plaćati naknadu jer joj vraća njezine novce. Mjesečne rate te sva plaćanja osobno je vršila iz vlastitih sredstava.

11.1. Sud u cijelosti prihvaća iskaz tužiteljice, ocjenjuje ga iskrenim i potpunim, osobito u dijelu u kojem je navela da ju je dočekao unaprijed formuliran i tipiziran ugovorom o kreditu te da nije imala priliku pregovarati u vezi pojedinih odredbi, kao i da je sredstva utrošila za osobne potrebe.

12. Nadalje, čitanjem svih ugovora o kreditu te saslušanjem tužiteljice utvrđeno je da je sklopila isti ugovor kao fizička osoba za privatne svrhe odnosno u svrhe koje nisu namijenjene njezinom zanimanju niti njezinoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Nadalje, tuženik je banka, a nuđenje, odobravanje i sklapanje ugovora o kreditu odnosno nastupanje na tržištu u okviru istog je redovni predmet poslovanja tuženika. Prema tome, tuženik je u tom ugovoru nastupio kao trgovac sukladno čl. 3. t. 2. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 79/07. 125/07, 79/09, 89/09, 75/09, 133/09 - dalje u tekstu: ZZP/07) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja navedenih ugovora. Iz ovoga se izvodi zaključak da je tužitelj u tom ugovornom odnosu nastupio kao potrošač odnosno da se radi o potrošačkom ugovoru, sve sukladno čl. 3. t. 1. ZZP/07. Nadalje, da bi se neka odredba ugovora utvrdila kao nepoštena potrebno je da su kumulativno ispunjene određene pretpostavke: 1) izostanak pojedinačnih pregovora; 2) suprotnost načelu savjesnosti i poštenja koja je dovela do 3) znatne neravnoteža u pravima i obvezama stranaka na štetu potrošača.

12.1. U Ugovoru o kreditu broj 078-50-4930173 od 13. lipnja 2008. (list 26 spisa) u čl. 1. ugovoren je iznos od 75.000,00 kuna; u čl. 2. ugovorena je kamatna stopa od 9,25% godišnje promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora. Isto tako, u Ugovoru o kreditu broj 078-50-4931455 od 16. lipnja 2008. (list 32 spisa) u čl. 1. ugovoren je iznos od 40.000,00 kuna; u čl. 2. ugovorena je kamatna stopa od 9,25% godišnje promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora.

13. Ugovorna kamata sadržajno je naknada koju se korisnik kredita obvezuje platiti za korištenje iznosa novčanih sredstava odobrenih mu na određeno vremensko razdoblje od strane banke, uz njegovu obvezu vraćanja iskorištenog iznosa novca, a sve u vrijeme i na način kako je to Ugovorom o kreditu i ugovoreno. Stoga ugovorena kamata kao takva mora biti određena odnosno odrediva, sve imajući u vidu odredbu čl. 269. st. 2. i čl. 272. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05 – dalje: ZOO). Međutim, sporna odredba čl. 2. Ugovora o kreditu ne sadrži podatke na temelju kojih bi se moglo zaključiti na koji način tuženik izračunava kamatnu stopu, pa samim time ni jasne podatke o tome pod kojim uvjetima se ta kamatna stopa

mijenja. Stoga tužitelj, na temelju tako neodređenih uvjeta promjene kamatnih stopa nije mogao usporediti uvjete primjene kamatne stope tuženika s uvjetima promjene kamatne stope drugih banaka niti je mogao pratiti uvjete promjene kamatne stope pa time ni ocijeniti opravdanost povišenih kamatnih stopa u trenutku njihova povišenja. Sporna odredba Ugovora o kreditu ne sadrži jasne uvjete promjene ugovorene promjenjive kamatne stope, a koje bi bile razumljive prosječnom potrošaču. Terminologija korištena u propisima tuženika u odnosu na uvjete za promjenjivost kamatne stope, tako i razlozi koji utječu na njezinu primjenu tijekom trajanja kreditnog razdoblja, prosječnim potrošačima nisu mogle biti razumljive. Razlozi za promjenjivost kamatne stope, a na koje razloge ukazuje tuženik tijekom postupka ne mogu se smatrati načelnim i objektivnim kriterijima koji bi trebali omogućiti potrošaču da provjeri opravdanost razloga za promjenu kamatne stope tijekom razdoblja trajanja kredita.

13.1. Ugovor o kreditu je dvostrani pravni posao u odnosu na kojeg vrijede temeljna načela obveznog prava kao što su načelo ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, načelo dužnosti njihove suradnje, načelo jednakih vrijednosti činidbe, načelo savjesnosti i poštenja, načelo zabrane zlouporabe prava. Unošenje u Ugovor o kreditu potpuno neodređene formulacije glede promjenjive kamatne stope, točnije ugovorne odredbe prema kojoj se kamata koja je ugovorena kao promjenjiva određuje prema odlukama banke tuženik je mogao postupiti kako je htio tj. savjesno i nesavjesno te je isto u suprotnosti s navedenim načelima obveznog prava jer je time od samog početka tog ugovornog odnosa, korisnik kredita kao potrošač doveden u neravnopravni položaj u odnosu na banku kao trgovca, pošto je formulacija ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi koja je postojala u predmetnim Ugovorima o kreditu bila takva da su na temelju nje potrošači jedino znali koliko je visina kamatne stope na dan sklapanja Ugovora o kreditu, dok oni ni približno nisu mogli cijeniti zašto, kako te u kojem smjeru će se tijekom budućeg kreditnog razdoblja kamatna stopa kretati.

13.2. I iz iskaza tužiteljice proizlazi da mu prilikom zaključenja ugovora nije pružena informacija od strane tuženika o mogućim kretanjima te kamatne stope tijekom trajanja ugovora, dapače mu ostavljena mogućnost da se naknadno posavjetuje sa stručnjakom u vezi toga, već je dovedena pred gotov čin u situaciju „uzmi ili ostavi“. Prema tome, buduća kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva niti je bila određena, a niti odrediva. Osim toga, radilo se o ugovornim odredbama čiji sadržaj prosječnom potrošaču objektivno nije bio, niti je mogao biti razumljiv. Stoga takva ugovorna odredba uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama korisnika kredita - potrošača kao jedne ugovore strane u odnosu na banku - trgovca kao drugu ugovornu stranu, a što je suprotno temeljnim načelima obveznog prava, uz ostalo načelu ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima te načelu dužnosti njihove suradnje i načelu zabrane zlouporabe prava.

13.3. Pritom valja voditi računa i o tome da je notorna činjenica da se korisnik kredita kao pojedinac ne može suprotstaviti niti utjecati na odluke banke o promjenjivosti kamate stope i načina njezine primjene. Odredbe u Ugovoru o kreditu koje se odnose na ugovornu kamatu i promjenjivu kamatnu stopu bile su lako uočljive te je bilo jasno naznačeno da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, a koja se mijenjala odlukom banke, dakle te ugovorne odredbe bile su jasne. Međutim te odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi nisu bile razumljive a kamoli objašnjena potrošačima, što je potvrdila i

tužiteljica u svom iskazu. Iz navedenih ugovora proizlazi samo to da visina kamatne stope ovisi isključivo o odluci banke. Ne navode se kriteriji za promjenu, već se promjena visine stope veže samo za odluku banke, a da li to možda podrazumijeva i primjenu nekih kriterija u samom ugovoru nije navedeno. Sukladno čl. 99. ZZP/07 nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive. Prema tome, a s obzirom na sadržaj ugovornih odredbi kojima je regulirana kamata, kako je to već naprijed navedeno, sud nalazi da ima mjesta ocjeni njihove poštenosti u smislu citirane odredbe ZZP/07-a.

13.4. Tužiteljici su u ugovoru morali na transparentan način biti objašnjeni razlozi i pojedinosti mehanizma promjene kamatne stope kao i odnos s drugim odredbama ugovara tako da on na temelju jasnih i razumljivih kriterija može predvidjeti ekonomske posljedice koje iz toga za njega proizlazi. Odredba o promjeni kamatne stope je ključna ugovorna odredba i ista je ovisna isključivo o odluci jednog ugovaratelja – banke, bez da su istodobno precizno određeni uvjeti promjenjivosti i referentna stopa za koju se veže promjena, pa ista odredba na taj način uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice jer dolazi do situacije da banka jednostrano određuje obvezu tužiteljici koju promjenu ne može predvidjeti, a pravilnost promjene ne može niti provjeriti jer nema nikakvih egzaktnih kriterija. Navedeno upućuje da se radi o znatnoj neravnoteži u pravima i obvezama između stranaka i to na štetu tužitelja jer su predmet i cijena bitni sastojci ugovora, a putem ove ugovorne odredbe tuženik je potpuno izbjegao utjecaj druge ugovorne strane na cijenu (kamate). Valja reći da ZZP/07, a isto tako ni ZOO ne navode nikakve posebne kriterije za ocjenu da li je pojedina ugovorna odredba protivna načelu savjesnosti i poštenja, a koje načelo je sadržano u odredbi čl. 12. ZOO-a kojim je propisano da su se u zasnivanju obveznih odnosa i u ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja. Načelo savjesnosti i poštenja općenito znači da su sudionici obveznih odnosa dužni međusobno postupati obzirno i uvažavati interese obiju strana, pri tome vodeći računa o smislu i svrsi obveznog odnosa.

13.5. Međutim, prema odredbi čl. 98. ZZP/07 prilikom ocjene da li je određena ugovorna odredba poštena uzimat će se u obzir narav robe ili usluge koja predstavlja predmet ugovora, okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe kao i neki drugi ugovor koji s obzirom na ugovor koji se ocjenjuje predstavlja glavni ugovor. Imajući u vidu da je kamata cijena, da je cijena bitan element ugovora o kreditu te da mora biti određena odnosno odrediva, samim time odredbu ugovora koju koristi tuženik, a na temelju koje se cijena određuje odnosno mijenja prema odluci banke (jednostrano) bez naprijed formiranog čvrstog kriterija za promjenu protivna je načelu savjesnosti i poštenja. Isto tako, nepostojanje propisa koji nalažu bankama da u ugovoru o kreditu precizno utvrde uvjete promjenjivosti kamatne stope ne daje tuženiku ovlaštenje da kamatnu stopu mijenja po svom nahođenju i time jednostrano mijenja visinu obveze tužiteljice. Upravo u tome se i ogleda potreba primjene korektiva – načela savjesnosti i poštenja u konkretnom slučaju. Kako tuženik u ugovoru u kojem koristi predmetnu odredbu o promjeni kamatne stope nije odredio referentnu stopu, a imajući u vidu da u vrijeme zaključenja ugovora nije bilo propisano da ugovor u slučaju ugovaranja promjenjive kamatne stope mora sadržavati elemente za koji se veže promjena te način promjene, banka je kao savjesni gospodarstvenik, a vodeći računa o načelu savjesnosti i poštenja trebala

odrediti elemente za koji se veže promjena i način njihove primjene. Umjesto toga banka je tužitelju kao potrošaču nametnula ugovorne odredbe koje ga stavljaju u neravnopravan položaj, odredbe koje prouzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a što je suprotno načelu savjesnosti i poštenja.

13.6. Isto tako, Direktivom 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. određeno je da zaštita potrošača od nepoštenih ugovornih odredbi ukazuje na podređen položaj potrošača jer nemaju mogućnost pregovaranja o općim uvjetima poslovanja banke, a prema presudi Europskog suda pravde od 30. travnja 2014. u predmetu broj C-26/13 navodi se da članak 4. stavak 2. Direktive 93/13 (koji iz testa poštenosti isključuje odredbe koje definiraju glavni predmet ugovora i adekvatnost cijene, pod uvjetom da su izražene jasnim i razumljivim jezikom) treba tumačiti na način da ugovorna odredba potrošaču ne mora biti samo gramatički razumljiva.

13.7. Polazeći od gornjih utvrđenja, uzimajući u obzir da su odredbe čl. 2. o ugovorenoj kamati koja je promjenjiva u skladu s odlukama tuženika (banke) u Ugovoru o kreditu broj 078-50-4930173 od 13. lipnja 2008. i Ugovoru o kreditu broj 078-50-4931455 od 16. lipnja 2008. nepoštene, to su u smislu odredbe čl. 102. st. 1. ZZP/07 te ugovorne odredbe ništetne (tako i VSRH Rev 210/2023 od 20. rujna 2023.). Osim toga, promjena visine kamatne stope nije u skladu s pravnom prirodom obveznopravnih odnosa niti zadovoljava zahtjev određenosti i odredivosti činidbe u smislu odredbe čl. 269. st. 2. ZOO-a, kojom je propisano da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva te čl. 271. ZOO-a, kojim je propisano da je činidba nedopuštena ako je protivna Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva kao i čl. 272. ZOO-a kojim je propisano da je činidba odrediva ako ugovor sadrži podatke pomoću kojih se može odrediti, stoga je sukladno citiranim odredbama i iz tog razloga ništetna (tako i VSRH Rev-667/2023 od 10. srpnja 2024. i Rev-556/2023 od 10. rujna 2024.).

13.8. Nadalje, tužiteljici pripada pravo na povrat plaćenog po osnovi nepoštene/ništetne ugovorne odredbe kojom je ugovorena promjenjivost kamatne stope prema odluci kreditora, sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO-a, u visini utvrđene razlike između plaćenih kamata i kamata obračunatih na temelju kamatne stope utvrđene ugovorom o dijelu koji nije oglašen ništetnim, bez da se dio ugovorne odredbe koji je utvrđen ništetnim supstituira primjenom nekog parametra ili referentne stope koje bi određivao sud u okolnostima svakog pojedinog slučaja i u odnosu na tako utvrđenu stopu obračunava možebitna razlika (tako i VSRH Rev 308/22 od 19. travnja 2022.). Posljedica ništetnosti navedenih odredbi dovodi do toga da su u konkretnom slučaju oba sklopljena ugovora o kreditu (Ugovoru o kreditu broj 078-50-4930173 od 13. lipnja 2008. i Ugovoru o kreditu broj 078-50-4931455 od 16. lipnja 2008.) s nepromijenjenom (početno ugovorenom) kamatnom stopom u visini od 9,25% godišnje.

13.9. Polazeći od navedenog pravnog shvaćanja, sud je utvrdio iz nalaza i mišljenja financijskog vještaka Darka Prpića iz Darfin d.o.o. da je korisnik kredita primjenom promjenjive kamatne stope pojedine mjesečne anuitete platio u većem iznosu odnosno da je tužiteljica izvršila preplatu i to po Ugovoru o kreditu broj 078-50-4930173 od 13. lipnja 2008. u iznosu od 141,52 EUR te po Ugovoru o kreditu broj 078-50-4931455 od 16. lipnja 2008. u iznosu od 43,80 EUR.

13.10. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka jer je izrađen stručno i argumentirano. Stranke nisu prigovarale na matematički obračun, a tuženik je u suštini prigovarao na neosnovanost zahtjeva i potrebi provođenja vještačenja, a također stranke nisu tražile da vještak iznese nalaz i mišljenje na ročištu.

14. Nadalje, u odnosu na tzv. ulaznu naknadu, a polazeći od prihvaćenog iskaza tužiteljice, sud je utvrdio da tužiteljici prilikom potpisivanja navedenih ugovora o kreditu (v. *supra* t.8.) nije točno pojašnjeno ni na što se odnose troškovi iz čl. 3. ugovora o kreditu (koja je svrha tih troškova) niti po kojim parametrima je određena visina naknade i zašto je ugovorena po određenom postotku od ukupnog iznosa kredita.

15. Sud Europske unije je u presudama broj C-84/19 od 3. rujna 2020., ECLI EU:C:2020:631 i C-224/19 od 16. srpnja 2020., ECLI EU:C:2020:578, zauzeo shvaćanje da je nepošteno bez pregovaranja s potrošačem u tipskom ugovoru ugovarati ulazne naknade o troškovima obrade kredita za koje ne postoji obrazloženje na temelju čega su nastali, koji su netransparentni ili neproporcionalni.

16. Prema odredbi čl. 3. st. 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ("Službeni list" L 95, 21. travnja 1993.) ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašli iz ugovora, a u čl. 5. iste Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe moraju biti sročene jasno i razumljivo.

16.1. Tumačenjem mjerodavnih odredbi navedene Direktive, Sud Europske unije u presudi C-620/17 od 3. listopada 2019., ECLI:EU:C:2019:820, zauzeo je daljnje shvaćanje:

„1. Čl. 4. st. 2. i čl. 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da zahtjev prema kojem ugovorna odredba treba biti jasno i razumljivo sastavljena ne nalaže da u odredbama ugovora o potrošačkom zajmu, poput onih u glavnom postupku - o kojima se nisu vodili pojedinačni pregovori i u kojima se točno utvrđuju iznosi troškova upravljanja zajmom i isplatne naknade na teret potrošača, njihova metoda izračuna i trenutak kada ih je potrebno platiti - također treba detaljno navesti sve usluge koje se pružaju u zamjenu za predmetne iznose.

2. Čl. 3. st. 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da ugovorna odredba o naknadi za upravljanje zajmom, poput one u glavnom postupku - koja ne omogućava da se nedvojbeno utvrdi koje se konkretne usluge pružaju u zamjenu za te troškove - načelno ne uzrokuje na štetu potrošača, u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlima iz ugovora.“

16.2. Za napomenuti je da se pojedine direktive ne primjenjuju izravno u našem pravnom sustavu već je iste potrebno implementirati pri čemu proizlazi da u vrijeme kada je sklopljen ugovor o kreditu, Republika Hrvatska nije bila članica Europske unije. Međutim, Sud EU ustanovio je u pravu EU načelo koje obvezuje sudove u

državama članicama da interpretiraju interno pravo u svjetlu prava EU, te mu kroz interpretaciju pokušaju dati isto značenje i učinke kakvi bi nastali izravnom primjenom norme Zajednice, a sve u svrhu da europsko pravo bude djelotvorno ako se ciljevi europske integracije doista žele ostvariti.

16.3. Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o ugovornim odredbama u potrošačkim ugovorima, koje se protive načelu savjesti i poštenja (nepoštenim odredbama) implementirana je u naše zakonodavstvo stupanjem na snagu Zakona o izmjenama i dopunama zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 78/12).

17. Zahtjev transparentnosti koji je sadržan u odredbi čl. 100. ZZP/07 (prema kojoj, ako, na temelju zakona ili sporazuma stranaka, ugovor mora biti u pisanom obliku, njegove odredbe moraju biti napisane jasno i lako razumljivo te moraju biti lako uočljive), podrazumijeva da su odredbe jasne, razumljive i lako uočljive, ali i da potrošač iz njih može na temelju točnih i razumljivih kriterija procijeniti sve ekonomske posljedice koje iz toga proizlaze za njega, međutim nije nužno da su sve usluge koje se pružaju u zamjenu za predmetni iznos naknade za obradu i odobravanje kredita specificirano navedene. Kod provođenja testa poštenosti dovoljno je preispitati tiče li se navodna nepoštenost sporne odredbe, među ostalim, odnosa između iznosa naknade te zauzvrat pruženih usluga.

13.2. Iz prihvaćenog iskaza tužiteljice proizlazi da nije bila informirana o razlozima koji opravdavaju plaćanje sporne naknade (koje usluge i koji troškovi tu ulaze i u kojoj visini svaki od njih) niti je imala saznanja o njenoj krajnjoj svrsi. Kod ocjene postupanja suprotno načelu savjesnosti i poštenja (zahtjev dobre vjere), treba ocijeniti je li bilo razumno očekivati da bi potrošači prihvatili takvu odredbu i slijedom pojedinačnih pregovora odnosno, je li banka uzela u obzir i zakonite interese potrošača pa da je shodno tomu mogla razumno pretpostaviti da bi potrošač pristao na spornu ugovornu odredbu. Pojednostavljeno rečeno, ugovorna odredba o naknadama ispunjava zahtjev transparentnosti ako prosječni potrošač može na temelju jasnih i razumljivih riječi shvatiti ekonomske posljedice tog troška, dakle potrošač mora unaprijed znati koliko će ga te naknade koštati. Iz okolnosti konkretnog slučaja, polazeći od gornjeg utvrđenja, može se zaključiti da banka o tim zakonitim interesima potrošača nije vodila računa.

13.3. Uzrokuje li se predmetnom spornom ugovornom odredbom značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, i to na štetu potrošača, ocjenjuje se ne samo kvantitativnom ocjenom odnosa iznosa kredita i iznosa ugovorene naknade za obradu i odobravanje kredita, već i ocjenom bi li neprihvaćanjem te odredbe od strane potrošača, on bio ograničen u ostvarivanju svog prava (zahtjeva za kredit ili sadržaja ugovora o kreditu ili nametanjem neke druge dodatne obveze ili naknade).

13.4. Prema odredbi čl. 98. ZZP/07, treba imati u vidu sve okolnosti prije i prilikom sklapanja samog ugovora, ostale ugovorne odredbe te narav robe ili usluge koja predstavlja predmet ugovora, sve s obzirom na vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu.

14. Polazeći od gore navedenog, dakle da se o spornim odredbama navedenih ugovora o kreditu (v. *supra* t.8.) nije posebno pregovaralo, da je sadržaj svakog

ugovora unaprijed pripremio tuženik, da tužiteljica (potrošač) kao korisnik kredita nije imala objektivnu mogućnost utjecati na sadržaj spornih ugovornih odredbi niti joj je pružena mogućnost njenog ne/prihvaćanja niti je mogla unaprijed znati na koji će se način formirati visina iste, da tuženik (banka) nije posebno objašnjavao tužiteljici zašto je visina naknade vezana za iznos kredita odnosno jasno i transparentno predočio od čega se (struktura) naknada sastoji i koje troškove/usluge pokriva, sud ocjenjuje da je takvo postupanje tuženika protivno načelu savjesnosti i poštenja (tuženik nije postupao u dobroj vjeri) i uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača, slijedom čega je sporna odredba nepoštena (tako i VSRH Rev-673/2023 od 13. veljače 2024.).

14.1. Budući da su ugovorne odredbe iz čl. 3. predmetnih ugovora o kreditu kojom je ugovorena sporna naknada nepoštene iste su ništetne, sukladno čl. 102. ZZP/07.

15. Odredbom čl. 323. ZOO-a propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora. Odredbom čl. 1115. ZOO-a propisano je da kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

15.1. Polazeći od navedenih odredbi, naloženo je tuženiku isplatiti tužiteljici preplaćene iznose na ime promjenjive kamatne stope po Ugovoru o kreditu broj 078-50-4930173 od 13. lipnja 2008. u iznosu od 141,52 EUR te po Ugovoru o kreditu broj 078-50-4931455 od 16. lipnja 2008. u iznosu od 43,80 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana stjecanja (plaćanja tužiteljice), a kako je to navedeno u prihvaćenom nalazu i mišljenju vještaka (list 144-152 spisa). Naime, kako je prethodno navedeno, već prilikom sklapanja navedenih ugovora, tuženik je bio nepošten, budući da je kao osoba koja sklapa takav ugovor u okviru svoje djelatnosti, morao znati da su sporne ugovorne odredbe protivne citiranim zakonskim odredbama odnosno to mu nije moglo ostati nepoznato, pa je dužan platiti zatezne kamate i to od dana stjecanja (ako i VSRH Rev 364/22 od 25. travnja 2023.).

15.2. Iz istog razloga, naloženo je tuženiku isplatiti tužiteljici na ime preplaćenih iznosa na ime tzv. ulazne naknade zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana plaćanja i to za:

- Ugovor o kreditu broj 078-50-4930173 od 13. lipnja 2008. u iznosu od 79,63 EUR računajući od 13. lipnja 2008.;
- Ugovor o kreditu broj 078-50-4931455 od 16. lipnja 2008. u iznosu od 42,47 EUR računajući od 16. lipnja 2008.;
- Ugovor o kreditu broj 078-50-5199774 od 12. prosinca 2008. u iznosu od 718,81 EUR računajući od 29. prosinca 2008.;
- Ugovor o kreditu broj 035-50-5604625 od 17. studenoga 2010. u iznosu od 275,40 EUR računajući od 23. studenoga 2010.);
- Ugovor o kreditu broj 069-50-5913516 od 27. listopada 2011. u iznosu od 437,13 EUR računajući od 11. studenoga 2011.

16. U odnosu na prigovor zastare na ime povrata iznosa sud ocjenjuje isti neosnovanim. Naime, na sjednici održanoj 30. siječnja 2020. posl. br. Su-IV-47/2020-2 Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzeo pravno shvaćanje da

zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO, kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. S obzirom da je ovom presudom prilikom rješavanja prethodnog pitanja utvrđena ništetnost navedenih odredbi, potraživanje tužiteljice nije u zastari.

17. Slijedom navedenog, sud je utvrdio ništetnim sporne ugovorne odredbe te je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev i obvezao tuženika da vrati tužiteljici ono što je primio na temelju tih ništetnih ugovornih odredbi sukladno odredbi čl. 323. ZOO-a odnosno na isplatu traženih iznosa s kamatama od dana plaćanja, stoga valjalo je odlučiti kao u točkama I do VII izreke presude.

18. Tužiteljica je uspjela sa svojim konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u cijelosti, stoga se odluka o troškovima postupka temelji na odredbama čl. 151., 154. st. 1. i 155. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine", broj 138/2023 - dalje u tekstu: OT), VPS prema zbroju vrijednosti svih zahtjeva u iznosu od 1.301,62 EUR (čl. 37. ZPP-a) i vrijednosti boda od 2,00 EUR (Tbr. 52. u svezi 54. OT. koja se primjenjuje u trenutku donošenja odluke o troškovima postupka - tako i VSRH Rev-562/2024 od 7. svibnja 2024., Rev-940/2020 od 4. srpnja 2023. te Rev-847/2021 od 13. veljače 2024.).

19. Tužiteljici zastupanoj po odvjetniku priznat je trošak sastava Zahtjeva za dostavom dokumentacije (list 5 spisa) od 21. svibnja 2024. (Tbr. 32. OT) 150,00 EUR. Naime, ovaj trošak ocjenjuje se da je tužiteljici bio potreban budući da bi u protivnom radi ostvarenja svoga zahtjeva bila prisiljena podnijeti tzv. stupnjevitu tužbu iz čl. 186.b ZPP, a pretpostavka njezine urednosti je da prethodno dokaže da joj tuženik odbija dati podatke na koje se manifestacijski zahtjev odnosi (ili mu tuženik neopravdano uskraćuje uvid u te podatke) i bez kojih se objektivno ne može postaviti određeni tužbeni zahtjev (tako i VSRH Rev 677/2021 od 2. veljače 2022.). Nadalje, priznat joj je sastav tužbe (Tbr 7. toč. 1. OT) 150,00 EUR, sastava podneska od 22. kolovoza 2024. i 30. ožujka 2026., svaki po (Tbr 8. toč. 1. OT) 150,00 EUR, zastupanja na ročištima 5. veljače 2025., 3. ožujka 2025. i 15. rujna 2026., svako po (Tbr 9. toč. 1. OT) 150,00 EUR, što ukupno iznosi 1.050,00 EUR, a uz PDV (Tbr. 42.) iznosi 1.312,50 EUR.

20. Tužiteljici je priznat trošak financijskog vještačenja u traženom iznosu od 265,45 EUR, a koji joj je bio neophodan za dokazivanje osnove i visine, trošak sudske pristojbe na tužbu u plaćenom iznosu od 33,18 EUR odmjerenu sukladno Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 37/23) te 110,00 EUR za prvostupanjsku presudu odmjerenu sukladno Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 50/26), što sveukupno uz navedeni trošak zastupanja ukupno iznosi 1.721,13 EUR.

21. Tužiteljici su dosuđene zakonske zatezne kamate na troškove postupka od 30. listopada 2026. pa do isplate sukladno članku 151. stavak 3. ZPP-a po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23 - dalje u tekstu: ZOO), stoga je odlučeno kao u točki VIII izreke presude.

22. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

Zagreb, 30. listopada 2026.

Sudac
Krešimir Koketi

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana primitka ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava odnosno u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda na županijski sud.

DNA:
- tužitelju po pun. uz sudsku pristojbu na presudu;
- tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-6b39c**

Kontrolni broj: **0fc96-bab1e-355ff**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.